

тільки на здійснення їх впровадження бувають настільки високі, що підприємство ПрАТ «Рошен» часто не можуть повернути навіть вкладених в проекти коштів. Впровадження продуктивних, технологічних інновацій безпосередньо пов'язано з модернізацією, технічним переозброєнням, реконструкцією діючих підприємств. Це в свою чергу вимагає істотних фінансових вкладень. Проблема фінансування полягає в тому, що здійснюючи інноваційні процеси, особливо, якщо вони засновані на радикальних і стратегічних інноваціях, підприємства здійснюють витрати, але не мають заміщення цих витрат реальним продуктом або послугами протягом тривалого часу. Справа в тому, що підприємство ПрАТ «Рошен» перш забезпечують кредитами виробничі процеси для їх безперервного здійснення, а в інноваційній включаються за залишковим принципом.

Зауважимо, що ПрАТ «Рошен» реалізує багато соціальних проєктів (до яких належать, наприклад, створення: світломузикального фонтану у Вінниці; одного з найбільших в Україні сезонних катків Рошен у Києві; громадського простору на території фабрики у Києві тощо) [5]. Наявність таких проєктів – свідчення важливості громадського визнання для розвитку підприємства, що впливає на його імідж та є одним з аспектів маркетингової складової розвитку.

Отже, найважливішим завданням на підприємстві, в рамках управління інноваційною активністю, є формулювання основних завдань розвитку, що включає інноваційні, маркетингові, іміджеві аспекти, а так само визначення джерел фінансування.

Список використаних джерел:

1. Центр досліджень соціальних комунікацій НБУВ. URL: http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=5120:perspektivi-integratsiji-ukrajina-es&catid=8&Itemid=350
2. Писаренко Т. В., Кваша Т. К., Рожкова Л. В., Коваленко О. В. Інноваційна діяльність в Україні у 2019 році: науково-аналітична доповідь. К. : УкрІНТЕІ, 2020. 45 с.
3. Іванілова О. А. Методологічні підходи до підвищення ефективності виробництва на інноваційній основі. Ефективна економіка. 2011. № 8. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=667>.
4. «Окрема фінансова звітність Станом на 31 грудня 2020 року разом зі звітом незалежного аудитора»
5. Roshen Plaza номінований на архітектурну премію ЕС. URL: <https://www.roshen.com/ua/ru/roshen-plaza-nominirovan-na-arhitekturnuyu-premii-es-mies-van-der-rohe>

Коваленко С. В., аспірантка за спеціальністю 281

«Публічне управління та адміністрування»

Науковий керівник – **Шабардіна Ю. В.**, к.е.н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ГЕОПРОСТОРОВИХ ДАНИХ У ПРОЦЕСІ РОЗПОРЯДЖЕННЯ РЕСУРСАМИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Основна ідея адміністративно-територіальної реформи – це суттєве розширення повноважень територіальних громад як чинника забезпечення надання якісних та доступних адміністративних і соціальних послуг, становлення інститутів демократії, задоволення потреб громадян, а також узгодження інтересів держави, регіонів та органів місцевого самоврядування.

Успішність територіальних громад, які в результаті реформи отримали широкі повноваження, значною мірою залежить від низки факторів та чинників, в їх числі наявні ресурси, матеріально-технічні засоби тощо. Не менш важливими для регіонального розвитку є застосування ефективних управлінських підходів та впровадження новітніх технологій.

У зв'язку з впровадженням Земельного закону №1423-ІХ [1], за яким власником державної землі за межами населеного пункту стала громада, використання цих значних земельних ресурсів потребує особливої уваги, моніторингу та організації контролю. Адже, при правильному та ефективному розпорядженні природними багатствами можна значно покращити наповнення місцевих бюджетів та зробити регіони фінансово-спроможними

виконувати свої широкі повноваження, реалізовувати важливі соціально-економічні та культурні, інші програми, проекти з підвищення рівня життя громадян.

Саме для побудови цифрової основи для комфортного, якісного та безпечного життєвого простору будуть розроблені Програми цифрового розвитку регіонів [2]. Оскільки, цифрова трансформація регіонів є однією із пріоритетних цілей, визначених у Державній стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки [3]. З метою її реалізації Мінрегіон, із залученням зацікавлених сторін, розробляє проект Програми цифрового розвитку регіонів.

Важливим документом, який розширює можливості та надає додатковий важіль для контролю за розпорядженнями природними ресурсами, є Закон України «Про національну інфраструктуру геопросторових даних» [4]. Законом передбачається створення єдиного «вікна доступу» для роботи з геопросторовими даними.

Закон визначає правові та організаційні засади створення, функціонування та розвитку національної інфраструктури геопросторових даних, спрямованої на забезпечення ефективного прийняття органами державної влади та органами місцевого самоврядування управлінських рішень, задоволення потреб суспільства в усіх видах географічної інформації, інтегрування у глобальну та європейську інфраструктури геопросторових даних.

Базовими геоданими є загальнодоступні дані, що складають уніфіковану цифрову координатно-просторову основу для виробництва, інтеграції та провадження іншої діяльності. Ці дані включають відомості про державний кордон України; адміністративно-територіальні одиниці, в тому числі їх межі; територіальні громади; гідрографічні об'єкти та гідротехнічні споруди; населені пункти, зокрема вулично-дорожню мережу, а також рослинний покрив та ґрунти, земельні ділянки; реєстри вулиць та адреси об'єктів; географічні назви тощо.

Після запуску пілотного проекту Порталу Національної інфраструктури геопросторових даних України [5] запрацювала система, яку чекали більше 20 років. Єдиний сервіс, який поєднав інтегровані геодані в режимі онлайн з усіх областей, територіальних громад, міст та сіл. На порталі доступні майже тисяча наборів даних містобудівної, екологічної, освітньої, фінансової, землевпорядної, інфраструктурної та інших сфер, актуальні дані від Державного агентства водних ресурсів України, Державного агентства автомобільних доріг України, інших.

На даний час цей інноваційний проект функціонує у режимі дослідної експлуатації і окремі розділи в стані наповнення. У пілотному проекті наразі беруть участь шість міст України: Біла Церква, Житомир, Львів, Маріуполь, Миколаїв і Полтава, Харківська та Львівська області, 75 ТГ із різних регіонів України.

Головною особливістю системи є те, що всі дані інтегруються за допомогою сервісів у режимі онлайн та усі зміни в документації чи інші відомості одночасно відображаються та доступні для використання. Кожен бажаючий може самостійно переглядати не виходячи з дому всю необхідну інформацію щодо обраних територій. Якщо раніше для отримання інформації про обмеження забудови, про землю, про інженерні мережі необхідно було збирати її з різних джерел та різних відомств, то зараз ця інформація збирається миттєво.

Загалом розвиток картографії в Україні не стоїть на місці. Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру за підтримки Картографічної служби Королівства Норвегія завершила роботи зі створення (оновлення) цифрової топографічної карти масштабу 1:50 000 та створення бази топографічних даних на всю територію України.

Доступ користувачів до карти забезпечено на геопорталі пілотного проекту національної інфраструктури геопросторових даних (nsdi.gov.ua) за посиланням: <https://nsdi.gov.ua/map50k>

Наразі тривають роботи по усуненню виявлених неточностей Основної державної топографічної карти. Оновлення об'єктів (мережі доріг, вулиць, проїздів, кварталів і будинків, ліній електропередач) виконується із чіткими контурами та точністю карти

масштабу 1:10 000, а оновлення всіх інших об'єктів – з детальністю та точністю карти 1:50 000. До формування та наповнення карти були залучені не лише геодезисти, картографи та експерти, а й військові топографи.

Таким чином, доступність геопросторових даних, можливість оперативного використання актуальних картографічних відомостей, які забезпечили цифрові технології, значно спрощують роботу територіальних громад при розробці землевпорядної документації, містобудівних робіт, схем планування окремих частин територій, генеральних планів населених пунктів, планів зонування територій, а також відкривають можливості для створення комплексного плану просторового розвитку тощо.

Отже, цифрові карти є незамінними не лише для орієнтування на місцевості та навігації, забезпечення обороноздатності країни, а й сприятимуть територіальним громадам використовувати геопросторові дані та ефективно управляти ресурсами на своїй території. Для достовірності даних та оперативного оновлення карт потрібно організувати топографічний моніторинг, який надасть можливість використовувати карти як надійне та офіційне відкрите державне джерело топографічних даних.

Список використаних джерел

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин. Закон України від 28 квітня 2021 року № 1423-IX // Верховна Рада України. – URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1423-20#Text>

2. Офіційний сайт Міністерства розвитку громад та територій України. URL: <https://www.minregion.gov.ua/press/news/minregion-okreslyv-priorytetni-napryamy-u-sferi-cyvrovoyi-transformacziyi-ta-cyvrovizacziyi-regioniv>

3. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки. Постанова Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 695 // Верховна Рада України. – URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#top>

4. Про національну інфраструктуру геопросторових даних. Закон України від 13 квітня 2020 року № 554-IX // Верховна Рада України. – URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/554-20#Text>

5. Портал Національної інфраструктури геопросторових даних України. URL: nsdi.gov.ua

Лейчук Р. М., здобувач вищої освіти 1 курсу СВО магістр, група ЗМДС-211

Науковий керівник – **Повна С. В.**, к.е.н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка», м. Чернігів.

РОЛЬ ДЕРЖАВИ В АКТИВІЗАЦІЇ ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОЄКТІВ І ПРОГРАМ ПІДПРИЄМСТВ

В мінливих умовах економічного розвитку суспільства, якому притаманне поглиблення інноваційних процесів, стрімкий розвиток технологій і галузевих ринків, підприємства мають бути налаштовані на усвідомлення необхідності змін та їх постійне, структуроване і злагоджене впровадження. Економічний розвиток суб'єктів, що функціонують в умовах ринкової економіки, є можливим за умови адаптації їх внутрішнього середовища до актуальних змін. Складність таких перетворень зумовлює необхідність відповідних своєчасних та комплексних змін у діяльності, а саме: (1) у технологіях, що використовуються; (2) у методах управління; (3) у вимогах до компетенції фахівців; (4) у формі взаємодії із зовнішнім середовищем.

Управління змінами стає однією з основних складових усієї системи управління. Здатність розробляти і реалізувати зміни є головним фактором ефективного функціонування та стабільного розвитку сучасних підприємств. В рамках управління змінами, як збалансованої системи управління ресурсами (матеріальними, технічними, інформаційними, людськими тощо), які пов'язані з організаційними змінами, сам процес проектування або програмного розвитку підприємства є першочерговим, підготовчим та стратегічно важливим етапом в соціально-економічному розвитку кожного підприємства. При цьому необхідно так впорядкувати організаційно-структурні характеристики (структуру, завдання, систему заохочень), щоб зросла ефективність підприємства [1].